

טור אורח // יעקב גולדשטיין, בטאון עמוד החסד

חתונות הקורונה

השבוע גלגול הציבור החדרי את עיניו כלא מאמי. מאות חתונות צנעות נערכו, בצל נגיף הקורונה המתפשט, בניטים פרטיטים, בגות, בחזרות, ואפיו ברוחבה של העיר, בפארקים ובחירות מודמדנות. החתונות כללו מבון מספר מזומנים קטן בהרבה מאשר תוכנו מלכתחילה. במקרים רבים המוכביב העיקרי שלהם היה בני משפחחה וחברים קרובים, ותו לא. לא מטעמי לונוח לחלוtin את אולמות השמחה הגדולים, לוותר על מאות המוזנים ולערוך חגיגת צנעה ושמחה בבתיהם, או לכל היותר באולם שע"י בית הכנסת' השוכנת?'

התשובה היא: מעגל הקסמים! אף אחד אין רוץ להיות הראשון, ממש שלא נעים' ולא מוקובל לשבור מוסכמת שכallow. ומה יאמר המחותן? לכן גם המוגדרים כאבונים מהודרים לכל הדעות אינם מסוגלים לוחור על חתונה באולם, פשטוה כלל שתהיה, אבל עדין עלותה אינה תואמת את יכולותיהם. ולאחר שוגם אותם משפחות לא יודוט מרמת חתונות זו, אין יותר משפחה ממוצעת להיות זו 'מתקצת'? בקיצור: מעגל קסמים! וכך הנסיך נמנש. עד ש -

עד שהגיעה הקורונה לחינוי, וגילתה לנו את הפלא הגדול: ניתן להחתן בבית, בהשתפות עשרות אנשים, עם סעודה צנועה, עם מזקה ביתית נעימה. כן. יוצאים בה ידי חובה למחד' רין, לכל הדעות והפסוקים! מסתבר שכן.

וגם אם היה מי שיאמר, שחתונה ביבית היא לא תרHIGH ריאלי בשום מץ, אבל בוודאי למדנו והחכמנו, שחתונה צנעה באולם קטן ובהתreffen בני המשפחחה וחברים הקרובים בלבד, יכולה להיות שמחה לא פחות מחתונה המוני בהשתפות כל השכונה וגלילויות.

***

ומה הציבור אומר? מוגבות רובות שמגינות לידינו, הציבור המולחב מתחנן ומיחיל, שהוא ימשךך בancockם, שהתלית הדרש הוא התפרק לנורמה אצל משפחות שידן אין מוגת מעבר לכך (כלומר רובם של הציבור, כאמור).

וכאן חשוב לציין עובדה מפתיעת: מכיוון שמשרד הבריאות טרם הוציא איסור על הציבור לשימוש, לחלוtin לא חסרה שמה באותם חתונות. ואולי להיפך - הפשטות, המשפחתיות, ובעיקר - הביתיות והספורטניות, כל אלו העצימו והגדילו את השמחה ואת הרגש היהודי, עד שיכל לפתע שאלות אלה: מדוע רק בגל הקורונה? מה חסר בחתונה כזו, למי זה רעומי מפסיד מכך (מלבד כמובן האולמות, הקיטירינג, התומרות, ושאר המתרפנסים ממאות החתונות שמייצר המגור החדרי בכל חודש)?

***

מהו שנים שמנסים מוביל דעת קהל למיניהם, לצור מוסכמת ברותית על צמחי הפאר בחתונות. מנסים, ללא הצלחה. לא רק שורת החתונות אינה יודדת, אלא אף היא עולה. מה תהוא אחרת מאהד השחתה, בכמה אירועים כאלה: "מעולמים לא התרגשתי בחתונות כפי שהתרgestהו השבוע. איכשהו המركם המשפחתי, הפשט, העצים את השמחה הפנימית. אולי המחסור בנווץ החיצוני 'העברית' את ההתרגשות למקומות הפנימי שבתוכו".

שלמה, אכן צער המטופל בילדים קטנים אמר לנו: "כך אני מודמיין את החתונות ילדי, אמן לא בג' של בית, אבל בהחלט משחו קפן וצנווע וביקיר שמח".

אומרת בהתרgestות שויגער שישימה כבר בסיעיטה ושםיא לחתן את כל ילדיה: "עשו לימוי נדה מוחלמין... הלוואי של החתונות יעברו לكونספֿט זהה!"

מי שחשוב לו לצורך הפקה אירוע מוכבDOI וקורטי - שיבושים לו.

אנו מדברים על רוב רגנו של הציבור, שלצורך הוצאות החתונה והדיבלה, מכללה את כל חס' כונתיו מהעברית ומהעתידי, לווה סכומים אידירים, ונכננס למערבות של חובות ומשכנותאות.

כלומר, הוו ככל שזה נשמע, רוב רגנו של הציבור מבווצה שורות אלפי שקלים (במקרה של חתונה צנעה) בשביב ערבית כדי אחד שלא נותר ממנה דבר וחזי דבר שעתים לאחריו. 4 שעות מהמודת של ריקודים וסודוה לכל העיר = משכנתא לכמה שנים!! יש מנגנון מהה?

אבל, הסכם הנ"ל מהו והחקlein מזהowitzות הנלוות לערב והה. לא נגע בהוצאות הבני גוד כל המשפחה הרחבה, פעוטות גדולים, בשל המתנות המלולות את התקופה המרגשת,